

223 අඬමින් දුකසේ

අඬමින් දුකසේ වසුරා යන්නෝ
කපමින් ගියෙන් රැස් කැරැ ගන්නෝ
දුක සේ බිඳුවට වසුරන්නෝ
රැගෙන ගොයම් මිටි ගැසුමෙන් එන්නෝ

සිරගනවි සිටි සියොනෙ එදා
ගෙනෑ ආ විටැ ඇ සමිඳු මුදා
සිහිනෙ නොවේදැයි අප දුටුවේ
කෙසේ දැ අප හා සුදුම වූණේ

අප කට සුරා මැ සිතාසුණේ
ගියෙන් අප නොලේ රැවි දුන්නේ
උන් උන් අතරේ විදෙසි දනෝ
සුදුමෙට පත්වී විසූ මෙසේ

මොන මොන විස්මිත දේ දැ කලේ
ඔවුන්ගෙ සමිඳුන් සතු වූ බලේ
සුදුමෙන් සුදුමෙකි අප සලකා
සමිඳුන් කල ඒ විස්මිත දැ

අප හැම හැම දෙනෙකුගේ හිතේ
සැබැවින් සොම්නස පිරී ගියේ
නොමැරී බිජය වැටි පසේ
පැල වි හෙම නැ උපදින්නේ

දුකට පසුයි සොම්නස එන්නේ
මරණෙට පසුවයි උන්ඵානේ
මේ දහමයි ලෝ පවතින්නේ
හරය එයයි ජේසුගෙ දහමේ